

Nr 1043

Av herr Magnusson i Nennesholm m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 177, angående viss fråga rörande prisregleringen på jordbrukets område.

I den förevarande propositionen nr 177 föreslås höjning av maximibelopen för slaktdjursavgifterna. Därutöver förordas att slaktdjursavgiftsmedel skall få komma till användning för stöd av fodersädsexport.

Angelägenheten av en differentiering av slaktdjursavgiften för svin har påtalats i tidigare motion. I detta sammanhang avser vi att behandla dels slaktdjursavgiften för nötkreatur, dels slaktdjursavgiftsmedlen i förhållande till fodersädsexporten.

Enligt propositionen skall övre gränsen för slaktdjursavgiften höjas till 60 kr. för nötkreatur, som efter nedslaktningen väger minst 150 kg, samt till 40 kr. för nötkreatur med lägre vikt. Motsvarande höjning föreslås för utförsel av levande djur.

Inom köttproduktionen har man emellertid att notera ett minskande exportbehov. Den sannolika utvecklingen är att hela köttproduktionen inom relativt snar framtid kommer att vinna avsättning på hemmamarknaden. Det kan t. o. m. befaras att ett visst köttunderskott kommer att uppstå. Att i ett sådant läge höja slaktdjursavgifterna på nötkreatur anser vi inte riktigt.

Vi kan inte heller stödja propositionen i den del den innebär att slaktdjursavgiftsmedel skall tagas i anspråk för stöd åt fodersädsexporten. Utformningen i propositionen på denna punkt synes oss vara att gå ifrån principen att varje produktionsgren skall betala sina kostnader.

Med stöd av vad vi ovan anfört får vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 177 måtte avslå Kungl. Maj:ts hemställan om bemyndigande vad beträffar dels höjning av maximibeloppet för slaktdjursavgiften för nötkreatur, dels användning av slaktdjursavgiftsmedel till stöd för export av fodersäd.

Stockholm den 10 november 1964

Arne Magnusson
i Nennesholm

Arne Persson
i Heden

Gustaf Svensson
i Vä